

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

КОЛЕЖЪТ В КАЗАНЛЪК - ЧАСТ ОТ НАЙ-РЕНОМИРАНОТО ВИСШЕ ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ

Продължава на стр. 3

Техническият колеж в Казанлък е част от най-реномираното висше техническо училище в страната - Технически университет-София. Това става ясно от последните обобщени данни на рейтинговата система на университетите в България.

Техническият университет в София е първи по рейтинг сред техническите ВУЗ-ове в страната и втори сред висшите учебни заведения в България. Първото място за висши училища в България държи Софийският университет със 17 предпочитани направления от общо 24.

Техническият университет в София е втори - с 6 предпочитани направления от общо 9. Третото място е за Медицинската академия в София.

Авторите на рейтинговата система посочват, че въпреки тенденцията за намаляващ брой на студентите, реализацията на пазара на труда се подобрява, а научната дейност на университетите става все по-активна.

Арт Арсенал

Интересно кътче за отдых са си спретнали работещите в цех 510 на Завод 5 в „Арсенал“. С общи усилия са си пригодили уютно място за почивка, както и кът за цехови постижения и цехова история. Не липсва и приятна доза чувство за хумор, като собственооръчно изработената табела „Зло куче“ - с елегантна вметка, че е Розовско.

В къта за отдых, който се намира в дъното на големия и като площ, и като персонал от 370 души цех, усетът за красиво намигане към живота и много старание са вложили всички работещи в цеха: усещането за двор и природа е уникално под покрива на големия корпус - с пластмасовата асма, цветя, плетени пердета и дори битов кът.

Всеки е вложил и нещо от себе си, участвал е с труда си и идеите си.

И десет минути на такова място са добър релакс, казват работещите в цеха, за които красивият кът е едно от нещата, които сплотяват огромния колектив.

Продължава на стр. 5

10 ГОДИНИ БАЗА ЗА РАЗВИТИЕ И ВНЕДРЯВАНЕ НА БОЕПРИПАСИ

Базата за развитие и внедряване на боеприпаси на „Арсенал“ АД празнува 10-ия си рожден ден.

развитие, на изпълнителен директор на „Арсенал“ АД Николай Ибушев. За тези 10 години под негово

в разработката и усвояването на иновативни, висококонкурентни изделия. Разбира се, на основата на

сн. М. Маденджиян

От нейното създаване досега са разработени редица нови изделия, влизащи в богатата продуктова листа на фирмата.

Базата за развитие и внедряване на боеприпаси (БРВБ) съществува, благодарение далновидността и вижданията му за едно перспективно

ръководство, с подкрепата на първия заместник-изпълнителен директор Станил Станилов и оперативното ръководство на Христо Стрешков - директор „Технически въпроси“. Базата е доказала своята ефективност и е постигнала много добри резултати

подкрепата на директорите на всички заводи, на полигоните и изпитателните станции на „Арсенал“, Базата много бързо, от теория и разчет, стига до реални и продаваеми практически резултати.

Продължава на стр. 4

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Идънред България
Edenred Text +359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.
Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков, Невена Атанасова.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Председателят Любомир Лалев след Конгреса:

КТ „ПОДКРЕПА“ СЕ ДВИЖИ ВЪВ ВЯРНА ПОСОКА

Десетият юбилеен конгрес на Конфедерацията на труда „Подкрепа“, който се проведе на 8-и и 9-и февруари тази година, отбеляза 30-годишнината на синдиката, останал в новата история на България като символ на началото на прехода у нас. Във форума участваха над 600 делегати от цялата страна от регионалните и браншовите организации, сред които - 11 делегати от фирмената синдикална организация при „Арсенал“ АД, 4 делегати и 1 наблюдател от страна на РСО - Казанлък. Конгресът, който преизбра президента и вицепрезидента - Димитър Манолов и Йоанис Партениотис, за още един ръководен мандат, посрещна чуждес-

транни представители на приятелски и синдикални организации от редица европейски държави. Специален гост бе Шарън Бъроу, председател на Международната конфедерация на профсъюзите. Синдикалистите бяха поздравени лично от президента на Република България Румен Радев и премиера Бойко Борисов.

Водачът на най-голямата казанлъшка делегация, председателът на ФСО в казанлъшка оръжейница - Любомир Лалев, коментира пред „Трибуна Арсенал“ насоките, които конгресът очерта пред синдикалното бъдеще за следващите 4 години.

и сами са взели решение за членството си, а това ги прави по-твърди и упорити при отстояване на своите интереси. Те живо се интересуват какво се случва около тях, имат свое мнение, критични са. Много трудно може да се разчита на хора, готови лесно да заменят синдикалната си принадлежност с друга, водени от материални подбуди - дори това понякога да е само един календар.

Какъв е приносът на „Подкрепа“ при изготвянето на КТД в „Арсенал“, кои условия в него са ви особено ценни?

- КТД е инструмент за отстояване интересите на колектива, той въвежда порядък в отношенията ни с работодателите. КТД в определена степен надгражда и допълва Кодекса на труда съобразно спецификата на конкретното предприятие или учреждение, като при това е възможно да се договорят по-големи социални придобивки от нормативно регламентирани.

край Казанлък в началото на 90-те. Възможни ли са днес толкова големи стачки и, ако се стачкува, за какво би си струвало?

- Стачката на жп-гара Тулово през ноември 1992 г. е знакова в историята на организацията. Три са основните права на трудещите се - право на сдружаване, право на колективно договаряне и стачка. Стачката е крайна мярка и тя се случва след натрупани 4 неизплатени заплати и с ясното съзнание, че проблемът не е в ръководството на фирмата, а на национално ниво. Сега, с годините, сме по-улегнали, различаваме на диалога и добрия тон, но... В момента на национално ниво върви подготовка и дебат за промени в Кодекса на труда. По настояване на работодателските организации се предлагат промени, които, ако се реализират, със сигурност ще взривят социалния мир в страната.

На конгреса стана дума за възможността „Подкре-

за да си говорят с работниците. „Заплахата е за синдикализма и е нужен единен отговор на това, което се задава“, признава и Пламен Димитров - президент на КНСБ.

Да, а Вашият президент Манолов каза: „Европа е в криза и това е най-големият проблем...“?

- За всеки, който поне малко се интересува от политика и не е безразличен към случващото се около нас, тази констатация не е новост. Кризата е многообразна и с различни измерения - дългова, демографска, морална (разрушаване на семейството и заместването му с безбрачно съжителство), мигрантска (създаваща мнозинства от чужденци, при което има загуба на културна и национална идентичност). В добавка - военните действия в Украйна, готвеното напускане на Евросъюза от Великобритания и активизиране на множество националистически и популистски партии. Всичко това измества акцента и отклонява вниманието от същинските проблеми. Според президента Манолов: „Европа е в капан, от който трудно може да излезе и най-големият проблем е, че разрешаването на проблемите зависи от тези, които са ги създали“. Понятието „социална Европа“ изчезна от лексиката на европейските политици. В същото време Европа се нуждае от структурни реформи, за да си възвърне загубената конкурентоспособност, за да възвърне икономическия растеж, да осигури нови работни места и устойчиво повишаване на европейския стандарт на живот.

Какви са перспективите и личните Ви пожелания, с които прекратявате в следващия мандат от развитието на КТ „Подкрепа“ за следващите 4 години?

- Конгресът гласува и прие 14 резолюции. Те покриват голяма част от общественополитическия живот в страната и се явяват като програма (насоки) за работа в различни направления, основните от които са повишената ефективност на социалния диалог и колективното трудово договаряне, стремежът към изграждането на един още по-силен и демократичен синдикат, борбата за по-добро заплащане на труда в България и осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд. Ще се работи и за по-гъвкавото приввеждане на работното време към актуалните условия, в които се полага трудът на работниците и служителите. Във Фирмената синдикална организация ще се работи по синхронизиране на КТД с промените в нормативните документи, в комисиите по условия на труд, безопасни условия на труд, привличане на нови членове и др.

Колкото до пожеланията, за себе си, както и за колектива на „Арсенал“, пожелавам най-вече здраве - лично и в семействата, а в работата ни - професионализъм и удовлетвореност от постигнатото.

Диана Рамналиева

Г-н Лалев, 30 години по-късно КТ „Подкрепа“ празнува рожден ден в съвсем различни обществени условия спрямо тези през 1989-а. Какво спечели и какво загуби синдикатът, символ на Промяната в България за тези три десетилетия?

- Историята на КТ „Подкрепа“ е неразривно свързана с демократичните промени у нас през последните 30 години. Към момента тя е останала единствената действаща и единна организация от онези дни. Това показва, че синдикатът е растял и се е променял в годините, движейки се във вярна посока. За тези години е печелил доверието и не е предавал интересите на своите членове, за да се превърне, по думите на президента Румен Радев, в символ на експертност и откритост в социалния диалог с изпълнителната власт и работодателите. Синдикатът ни е спечелил и авторитет и доверие сред международната синдикална общност. Това пролича и от приветствието на синдикалист номер едно - Шарън Бъроу, председател на международната конфедерация на профсъюзите.

Според президента Радев, днес у нас синдикатите стават все по-малобройни, техните организации са по-косо изключени, отколкото правило. Защо частният сектор става все по-трудно достъпен за синдикална дейност? И - какво място заема синдикалната организация на КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ в тази ситуация?

- Структурните промени в икономиката доведоха до прекратяване дейността на някои от големите предприятия в страната. При този процес, естествено, изчезнаха и синдикалните структури в тях. В момента не се сещам за голямо работещо предприятие без поне една синдикална организация. Вярно е, че синдикализацията в малките фирми върви трудно. В тях много от ръководителите са свикнали сами да контролират всичко във фирмата. Те казват: „Тук аз съм Синдикатът“. Това разбираме вярно вече 30 години. От друга страна, ако има синдикат в една частна структура, той

може да е от полза за нея. Най-малкото синдикатите са гарант за социалния мир. В екстремни ситуации, при свиване на пазара, при не-

Арсеналската делегация на конгреса с Почетния председател д-р К. Тренчев

обходимост от редуциране на състава, именно синдикатът е насреща и може да помогне при взимането на най-правилните, но не популярни мерки и решения. В това отношение е ценно разбирането на ръководството на „Арсенал“, че синдикатите са коректив, партньор, а не враг. От тази позиция съвместната работа и взаимното доверие са в интерес, както на производството, така и на целия колектив.

Известно е, че повечето хора в „Арсенал“ членуват в КНСБ. Кои и какви хора избират именно вас, от „Подкрепа“?

- Това е вярно, както е вярно и че всеки човек има лични предпочитания и симпатии. Макар и по-малобройни, с по-малко възможности, нас избират хора, направили нас осъзнат избор. Твърдя, че това са хора, които сами са почувствали необходимостта

По КТД работим заедно с колегите от КНСБ и, както съм споменавал и преди, за нас те са партньори, а не конкуренти. По-лесно се работи, когато имаме изградена обща позиция по даден казус. Много често наши общи искания, свързани с подобряване условията на труд, съвпадат с добрите намерения на ръководството на фирмата. Трудно е да се каже кое е по-ценно, след като е свързано с подобряване микроклимата на работното място, намаляване на трудовия травматизъм, погасяване на социално напрежение. Конкретни примери има много и не мога да пропусна газифицирането, което стогли големите цехове, подмяната на осветлението, реновирането и модернизацията на столовете за хранене.

И до днес в съзнание на повечето арсеналци „Подкрепа“ се помни с големата стачка и блокирането на жп-линията

па“ да издигне свой кандидат за евро изборите. С какво един евродепутат - синдикалист би бил полезен за провежданата в Европа и у нас социална политика?

- Това не е нещо, което непременно ще стане, но съществува като възможност. Не е казано, че ще бъде синдикалист. Със сигурност няма да е президентът Манолов, нито заместникът му, нито пък хора от Изпълнителния съвет. Възможностите са три: подкрепа за отделни кандидати в някои партийни листи; призив за масово участие във вота или да издигне свой кандидат като независим. Първият вариант е най-малко вероятен. В новия Европарламент на дневен ред ще бъдат и въпросите относно бъдещето на Европа. Европа, в която все по-популярни стават крайно десни популистски партии и движения. Те „играт“ в полето на синдикатите и се опитват да внушат, че никакви посредници не са им нужни,

Продължение от стр. 1

КОЛЕЖЪТ В КАЗАНЛЪК...

За последните 5 години намалява значително интересът на кандидат-студентите към направления като „Икономика“ и „Администрация и управление“, докато се

1) Софийски университет „Св. Климент Охридски“
2) Американски университет в България - Благоевград
3) Нов български универ-

„Паисий Хилендарски“
3) Университет „Проф. д-р Асен Златаров“ - Бургас

Химични технологии

1) Химикотехнологичен и

РЕКОНСТРУКЦИЯТА НА СГРАДАТА Е ИЗВЪРШЕНА С ДОБРОВОЛНИТЕ ДАРЕНИЯ ОТ:	
АРСЕНАЛ АД	Анонимен дарител
М-С ХИДРАВЛИК АД	ДОЛИНАТА НА РОЗИТЕ АД
СУПЕРАВГАЗИНО ООД	ЕВРОФЛУНД ХИДРАВЛИК БЪЛГАРИЯ ООД
ТРОН ООД	„ДАМАСЦЕНА“ ООД
БЪЛГАРИЯ - 1 АД	ИПСТЕРМ БЪЛГАРИЯ ООД
ГУАЛА КЛОУЖЪРС БЪЛГАРИЯ АД	ПРУЖИНИ - ПЕНЕВ ООД
НАШПРОМ-КМХ ООД	ХИДРОКАП
МЕГАСТРОЙ М ООД	ХИДРОНИКС ООД
ЮНТ ТРЕЙДИНГ ООД	РАФЕКС-М
ЕЛМОНТ ООД	ЕЛЕКТРООБЗАВЕЖДАНЕ КАЗАНЛЪК ООД
ПРОМОН -54 ООД	ШИПКА ООД
Експерти за Казанлък	Николай Ибушев
ЕЛИТ ВК 2000	Галина Стоянова
ЗАВОД ЗА ПРУЖИНИ АД	Николай Златанов
ИНДУСТРИАЛТЕХНИК АД	Янко Костадинов
ПАЛАС ООД	Николай Спиров
ПРОМЕТ СЕЙФ ООД	ГЕНЕРАЛНА АГЕНЦИЯ БЪЛГАРИЯ
СТРОИТЕЛНА МЕХАНИЗИЦИЯ АД	сем. Красинира и Денчо Харизанови
Т. Н. ПАРТНЕРС	Галин Иванов
ХИДРОПЛЕНВОТЕХНИКА АД	Добрин Драгнев
ЮНИМЕТ ООД	Владимир Чучумишев
ТСК РИК Казанлък	Драгонил Иванов
Христо Ибушев	проф. Любомир Димитров

регистрация в специалности като „Медицина“, „Стоматология“, „Здравни грижи“ и „Информатика и компютърни науки“. От просветното министерство обмислят мерки за поощряване приема и изучаването в инженерни, педагогически и здравни специалности, за сметка на икономическите и юридическите, както и за работното възнаграждение на младите висшисти, като най-бързо това се случва при специалистите по металургия, фармация и математика и при инженерите в добивната индустрия.

Ето и класацията на професионалните направления и ВУЗ-овете, свързани с техническите специалности:

Електротехника, електроника и автоматика

1) Технически университет - София
2) Химикотехнологичен и металургичен университет - София
3) Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ - София

Енергетика

1) Технически университет - София
2) Технически университет - Варна
3) Университет по хранителни технологии - Пловдив

Информатика и компютърни науки

ситет - София

Материали и материалознание

1) Химикотехнологичен и металургичен университет - София
2) Технически университет - Габрово
3) Русенски университет „Ангел Кънчев“

Машинно инженерство

1) Технически университет - София
2) Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ - София
3) Технически университет - Варна и Технически университет - Габрово (равен брой точки)

Математика

1) Софийски университет „Св. Климент Охридски“
2) Технически университет - София
3) Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“

Общо инженерство

1) Технически университет - София
2) Химикотехнологичен и металургичен университет - София
3) Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ - София

Химически науки

1) Софийски университет „Св. Климент Охридски“
2) Пловдивски университет

металургичен университет - София

2) Университет „Проф. д-р Асен Златаров“ - Бургас
3) Русенски университет „Ангел Кънчев“ (Разград)

Техническият колеж в Казанлък, който обучава студенти вече втора година, е част от структурата на Техническият университет в София.

Колежът обучава бъдещи професионални бакалаври в специалността „Технология на машиностроенето“. Над 140 са колежащите в нея, като половината от тях са от „Арсенал“ - Казанлък.

Обучението е редовно, с редуциран график, като студентите имат всички права на студенти редовно обучение: стипендии, възможности за надграждане на обучението и други.

Тенденцията е Колежът да разширява броя на специалностите за обучение на кандидатите.

От края на миналата година Колежът е в собствена сграда - сградата на бившата ПГ по строителство.

Тя бе реновирана с помощта на най-голямата дарителска кампания в страната за образованието за последните 30 години. Събраната сума бе близо 400 хиляди лева от различни казанлъшки фирми.

Над 100 хиляди лева бе лептат на „Арсенал“ АД. Предстои втора дарителска кампания тази пролет.

„Трибуна Арсенал“

Благодарност!

От началото на тази година абитуриентът от ПГ „Иван Хаджиенов“, който стажува в цех 400 на Завод 1 - Тихомир Пенчев Робов, получи обещаната помощ от ръководството на „Арсенал“ и групата „Експерти за Казанлък“ - транспорт от и до дома си. Тихомир е един от петимата абитуриенти от дуалната форма на обучение, които са на стаж в този цех. Заради заболяване като малък, 20-годишното момче се придвижва с инвалидна количка. За целта обаче той се нуждаеше от помощта на съученици и близки. За да се прибере до всички след учебна практика, момчето ползваше услугите на таксиметрови коли.

Мечтата на Тихомир е да се запише през новата учебна година за обучение в Техническият колеж в Казанлък и да продължи да работи в „Арсенал“.

Идеята - на момчето да се осигури арсеналски автомобил, който да го отвежда до дома след учебна практика, е на **Янко Костадинов** - директор по финансовите въпроси в „Арсенал“. Тя бе поета радушно от ръководството и от групата на Експертите.

Осигуреният транспорт улеснява много, както самия абитуриент, така и близките му.

За Тихомир жестът е и отношение, което той високо цени.

КОЙТО ПЕЕ - ЗЛО НЕ МИСЛИ. И КОЙТО МОЖЕ - ГО МОЖЕ.

Това показаха и доказаха безалтернативно, като математическа аксиома, възпитаниците на училището, което ръководи **Красимир Дамянов, член на групата „Експерти за Казанлък“** - ППМГ „Никола Обрешков“, реализирайки пореден свой

Освен за подпомагане нуждите на Детската стая в Родилното отделение на казанлъшката болница, тийнейджърите спонтанно решиха да набират в друга касичка и средства за помощ на тежен връстник Калоян, който също ще бъде абитуриент тази година.

300 лева от тази сума ще преведат по банковата сметка на Калоян, а останалите 896 лева ще използват за закупуване на необходими материали или продукти за Детската стая в казанлъшкото АГО.

Помощ и сърце в реализацията на каузата на дванайсетокласниците оказа с отзивчивост и средства бизнесменът Петър Кирев, собственик на фирма „Промон“. **Петър Кирев е член на групата „Експерти за Казанлък“** от самото й създаване. Дарителският му жест е потвърждение на философията на групата на „Експертите“ - да подкрепят всяка една смислена кауза, всяко едно начинание, което създава и ражда добро.

Петър Кирев

проект-кауза.

Родена в часа по гражданско образование в 12 Б, с преподавател Виолета Мирчева, идеята за благотворителна кампания в помощ на Родилното отделение към МБАЛ

Казанлък намери своята реализация в проекта „Който пее - зло не мисли“.

Проектът, от ученическа инициатива в името на доброто, се превърна в емоционална вечер-концерт със заразителен и респектиращ пример по добротворство.

Само за един час организаторите на проявата успяха да съберат 1 196 лева, в две отделни благотворителни касички.

Съдействие в реализацията на проекта на абитуриентите от Математическата гимназия подадоха и Цветана Василева от VOGUE STUDIO и Здравка Димитрова.

Казанлъшката математическа гимназия е училището в града с най-висок среден успех за първия учебен срок от казанлъшките училища - мн. добър 5,29.

Деляна Трифонова

„Арсенал“ АД Казанлък търси да назначи следните специалисти:

1. Ръководител на Конструктивен отдел
Местоработата е на територията на Завод 5, Казанлък.

Изисквания към кандидатите:

- Висше инженерно-техническо образование в областта на машиностроенето;
- Владене на английски език /писмено и говоримо/;
- Опит на подобна позиция;
- Компютърни умения – MS Office, internet, Auto CAD, Solidworks, TopSolid;
- Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство;
- Отлични административни, организационни и комуникационни умения, способност за работа в динамична среда, аналитично мислене, организираност, прецизност, работа в екип, поемане на лична отговорност.

2. Инженер-конструктор

Местоработата е на територията на Завод 5, Казанлък.

Изисквания към кандидатите:

- Висше образование – бакалавър или магистър;
- Владене на чужди езици е предимство;
- Компютърни умения – MS Office, internet, Auto CAD, Solidworks, TopSolid;
- Професионален опит в машиностроителни фирми е предимство;
- Способност за работа в динамична среда, аналитично мислене, организираност, прецизност.

3. Инженер по Електро КИП и автоматизация

Изисквания към кандидатите:

- Висше инженерно-техническо образование – бакалавър или магистър;

- Владене на чужди езици е предимство;
- Опит на подобна позиция;
- Компютърни умения – MS Office, internet, Auto CAD, EPLAN, софтуер за управление и проектиране;
- Опит в проектирането на системи за управление, базирани на промишлени контролери, КИП и А съоръжения, промишлена автоматизация и електроинсталации;
- Познания в съответната нормативна база и специализирани софтуерни продукти;
- Способност за работа в динамична среда, аналитично мислене, организираност, прецизност, работа в екип, поемане на лична отговорност.

Компанията предлага атрактивно възнаграждение, месечен бонус, социални придобивки /ваучери за храна, безплатен транспорт, столово хранене, медицинско обслужване, съдействие от страна на фирмата при релокация/.

Първоначалният избор ще се извърши по документи. Одобрените кандидати ще бъдат поканени на интервю.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД

www.arsenal-bg.com/kadri

или да ги получат на гише Пропуски на Централния портал от 7,00 до 17,00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес:

kadri@arsenal-bg.com

или подадени лично в Приемната на фирмата всеки делничен ден от 10,00 до 12,00 часа на адрес: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис №4.

Повече информация за възможностите за работа в „Арсенал“ АД, както и за конкретната позиция и условия, можете да получите от Направление „Човешки ресурси“ на фирмата на телефон: **0431/ 5 77 47**.

„Арсенал“ АД търси да назначи

Инспектор електробезопасност

Работното място е в Завод 0/190

Изисквания за длъжността:

средно или по-високо ел. техническо образование

Допълнителни изисквания:

3-та или по-висока квалификационна група по ел. безопасност.

Практически опит в областта на контрола на ел. уредби и съоръжения, компютърна грамотност: Microsoft Office, Linux и други.

Естеството на работа изисква мъж до 40 години.

Повече информация за обявената позиция на телефон: **0431/ 5 77 47** отдел „Човешки ресурси“.

Документи за кандидатстване могат да се изтеглят оттук:

www.arsenal-bg.com/kadri

или да бъдат получени от гише Пропуски на централния портал от 07,00 до 17,00 часа.

Подават се на адрес: kadri@arsenal-bg.com или в Приемната на фирмата всеки делничен ден от 10,00 до 12,00 часа на адрес: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, офис №4

Шанс за развитие!

„Арсенал“ АД търси да назначи работници за нуждите на заводите 2, 3 и 6 както следва:

За завод 2:

- Оператори на преса - метал - жени
- Лакировачи и байцвачи - мъже
- Общи работници

За завод 3:

- МОПЕВ - мъже
- Електрозаварчици
- Оксигенисти
- Стругари
- Монтьор поддръжка
- Монтьори електропроизводствено оборудване
- Електромонтьори

За завод 6 се търсят квалифицирани работници и специалисти за следните позиции:

- Специалист-фрезист
- Оптичен шлайфист
- Настройчици на Металорежещи машини с ЦПУ

Прекишен опит е предимство.

Фирмата предлага редица социални бонуси и възможности за кариерно и допълнително професионално развитие, месечни ваучери за храна, допълнително по 150 лева за отдалеченост за кандидати от община Стара Загора, както и допълнително по 150 лева за работа при специфични условия на труд за завод 3.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД

www.arsenal-bg.com/kadri

или да ги получат от гише Пропуски на централния портал от 7,00 до 17,00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес:

kadri@arsenal-bg.com

или да бъдат подадени лично в Приемната на фирмата всеки делничен ден от 10,00 до 12,00 часа на адрес:

гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, офис №4.

Повече информация за възможностите за работа в „Арсенал“ АД, както и за конкретните позиции и условия, можете да получите от **Направление „Човешки ресурси“ на фирмата**

на телефон: **0431/ 5 77 47**

Продължение от стр. 1

10 ГОДИНИ...

Ръководител на БРВБ е инж. Симо Цонков. Целият екип е от 30 души, работещи в 5 отдела с ръководители Иван Маньов, Панайот Христов, Пенчо Маджаров, Вълко Мичев и Станислав Зарев. Конструктори, специалисти по специалното производство, технолози, електроинженери, обединяват своите знания, умения и професионални качества, за да създадат и да създават изделия, с които фирмата се налага като лидер на пазара на национално и световно ниво.

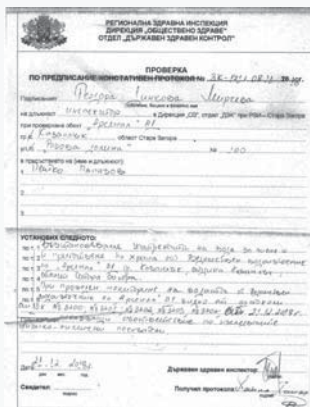
БРВБ към „Арсенал“ АД посреща своята 10-годишнина с благодарност за оказаното доверие от ръководството на дружеството, с удовлетворение от свършената досега работа и с увереност, че и занапред ще бъде едно от важните звена във фирмата. Празникът идва и в напълно делови порядък, защото задачите тук вървят една след друга и не търпят отлагане.

Честит празник на всички работещи в БРВБ на „Арсенал“ АД!

Честит 10-и рожден ден!

Юлия Младенова

СЪОБЩЕНИЕ

вето на работещите елементи в нея няма и питейната вода е годна за консумация.

На тази база се възстановява употребата на водата за пиене и приготвянето на храна от ведомствения водоизточник.

Работещите могат спокойно да ползват чешми и други водоизточници с питейна вода на територията на фирмата.

Протоколът е подписан от здравни инспектори от Дирекция „Обществено здраве“ към РЗИ-Стара Загора.

„Трибуна Арсенал“

Красиво, романтично, с настроение.

Така изглеждаше в деня на виното и любовта един от най-новите цехове на „Арсенал“ – 110 на Завод 4 в Мъглиж.

С желание работещите момичета в „Сортировката“ на цеха, с началник Христо Славов превърнаха иначе делничния 14 февруари в ден на приятелството, любовта, добрите хора, почитта към човека до нас.

Работещите в цеха бяха посрещнати с тематична украса, като всеки един получи специална валентинка с пожелания.

Инициаторките и изпълнителките :)

ДЛЪЖНИ СМЕ ДА СИ СЪЗДАВАМЕ КАДРИ

„Задължени сме да си създадем кадри“, казва човекът, който няма умора да прави това. В допълнение към преките си задължения и многобройните отговорности, които има като началник на цех за режещи инструмен-

ти, машиностроенето и метало-режещите машини, която завършва през 1991 година. Има сключен договор с предприятие в родния Котел и се завръща там след студентската скамейка. Работи първо по разпределе-

т. Инженер Божидар Колев. Наставник е на ученици и студенти за трета година – две години на ученици от ПГ „Иван Хаджиенов“ по системата за дуалното образование и една година на студентите първокурсници по Стипендиантската програма на „Арсенал“ към Технически университет – София, филиал Пловдив. Повече от 80 са учениците и студентите, които е обучил и продължава да обучава, да им предава своите знания и богат практически опит, за да са на „ти“ с машините, да се справят по-лесно със специалните предмети и да станат наистина добри машиностроители. Защото професията машиностроител никак не е лесна и изисква много сериозна и задълбочена техническа подготовка.

ние, после става директор на Държавното автомобилно предприятие. Точно тогава започва закриването на заводи и предприятията и в малкото подбалканско градче се оказва, че трудно се намира работа за един дипломиран и висококвалифициран млад инженер. Време е за тотална промяна. Напуска Котел и региона и избира Казанлък, „Арсенал“ е заводът, където го приемат веднага.

Божидар Колев помни точната дата, когато постъпва в „Арсенал“ – 17 октомври 1995 година. Започва в същия този цех за режещи инструменти на Завод 6 преди близо 24 години, а от 21 години е негов началник. Когато бил студент, искал да се профилира по специалността „Металорежещи машини и работи“, но тъй като имал сключен договор с предприятието в Котел, от там държали тясната му специализация да бъде свързана с инструмент. Мечтаел бъдещият инженер за роботизирани системи – точно по онова време чувал от колеги-състуденти за

„Много е разнообразна работата, голяма е номенклатурата от режещи инструменти. Тук се изработват всички режещи инструменти, които се ползват в „Арсенал“, трудно насмогваме“, казва началникът на цеха. Хората му, които са 50 души, работят редовна смяна. В изключително натоварени случаи се налага да идват и извънредно на машините.

В момента, за по-доброто справяне с работата, са не-

машины, споделя той. И разказва как през 1995 година, когато постъпил в цеха, сварила много добри майстори. И сега ги има, но доста са се пенсионирали. Затова Божидар Колев счита, че задължение на знаещите и можещите е да създадат кадри, да ги обучат, да ги направят добри машиностроители, които да поемат щафетата.

„Много по-лесно е с готов, научен човек да се работи, новият изисква повече внимание, повече време, търпение, енергия... А от негова страна се иска желание, иначе няма как да стане. Тук всеки си е настройчик на машината, – обяснява процеса на работа Божидар Колев. – Ние работим по маршрутни технологии, всеки сам си преценява как да направи инструмента, съобразявайки се с чертежа, за да се получи крайният продукт. Техническата подготовка трябва да е на ниво и трябва да говорим на един и същи език. Кадри-

да са завършили гимназия, но имат желание, усет към машините, харесват си работата, научават се и стават добри специалисти. Други не издържат и сами си тръгват. „Помня, че и аз, като дойдох, също имах нужда да се уча, да придобия опит. „Арсенал“ е голяма школа. Имаш достъп до голяма по обем информация, до специалисти, до различни производства и много научаваш“, споделя още инж. Колев.

И в строго математически порядък на човек, боравещ с точните науки, и в леко поетичен стил, Божидар Колев прави житейската си равностметка: „Дойдох безработен – намерих си работа, дойдох ерген – сега съм женен, дойдох млад – сега съм на 57 години“. И в центъра на тази равностметка е „Арсенал“ – оттук започва неговото ново начало, поставено преди 24 години, тук се надява да приключи и трудовият му път. В завода, който отдавна е шко-

Божидар Колев с учениците си

обходими две неща – кадри, които да отговарят на изискванията, като стругарги, фрезисти, заточвачи, оптически шлайфисти, и по-нови

те в Завод 6 са хора с много добра подготовка и на високо техническо ниво“.

Според него, едни, може и

ла за професионални уроци и житейска устойчивост.

Юлия Младенова

Продължение от стр. 1

АРТ АРСЕНАЛ

Не е лесно и за началника | ангажменти: да е старате-
Динко Кънев, който, освен, | лен колежанин и баща за

Динко Кънев (с карираната ризата) с колеги

че отговаря за цялостната | пример на студент и бъдещ
работа в цеха, има и други | такъв.

В колектива на цеха са общо 5-ма колежани в открития Технически колеж в Казанлък, като повечето са втукоркурсници.

Работата в цеха, основно на програмни машини – стругове и фрези, е нещото, което много помага и в обучението, категоричен е Динко Колев, за когото фактът, че работи основно с млади хора, е част от удоволствието и голямата отговорност като началник.

Примерът на 510 в Завод 5 е заразителен.

След тях на още няколко места в огромния корпус на завода вече са подети подобни почини.

С ретро носталгия към онова време и грижливо отношение към историята е и своеобразният соцкът на монтажниците от цех 142 на Завод 5 с бригаден ръково-

дител Тенчо Цанев и началник цех Кънчо Добрев.

Някогашният цех за монтаж

Ретро соцкътът 5/142

на универсални фрези сега събира монтажници за тях – те се грижат за изправността на над 250 универсални фрези, които са в експлоатация на територията на дружеството.

Освен с ретро соцкътта си, монтажниците на Кънчо Добрев се гордеят и със специалния Сертификат за качество, който имат – мярка и печат за тяхната работа.

„Историята трябва да се надгражда“, казват дяволито монтажниците.

Ретро-кътът им е и част от чисто мъжките

задачки и препирни тогава, когато работата не е на макс и възпитателно средство за младоци, започнали работа при тях.

Деляна Василева

Мореплавателят Дончо Папазов:

НЕ МИСЛЯ, ЧЕ САМОТАТА Е ПРОКЛЯТИЕ

Той е типичният стар морски вълк. Повелителят на моретата. Нищо, че от три десетилетия за по-дълго е акостирал на брега. Морето живее в него, той живее през морето. Като две половини на едно цяло са.

Има силни казанлъшки корени, макар да не е роден в града. Потомствен казанлъчанин е. Наследник на известен казанлъшки род розопроизводители - Папазови. И трето поколение депутат по бащина, и второ – по майчина, линия.

И въпреки, че политиката вече не го изкушава, следи ставащото в обществения живот. И се опитва да помага с каквото може.

Роден е на границата на две енергии - на Вододея и Рибата и е запил детските си очи. За живота. Жива е и страстта му към света, а любовта му се побира в една дума. Мореве.

На 21-ви февруари този интересен човек вдига наздравица за своите невероятни... 80 години.

Дончо Ботев Папазов. Роден е в София. Има 20 години работа в киното и телевизията. Бил е редактор, журналист, създател на документални филми. Активист по

време на демократичните промени в началото на 90-те.

Депутат от СДС в 36-тото НС, експерт в СЕМ. Завършил е икономика. Повече от 15 години работи като научен сътрудник и ръководител в научно-изследователски институт. Един от първите български леководолази е и рекордьор по гмуркане без апаратура.

С яхтата „Тивия“ и с двете си любими жени – Яна и Джу, през 1988 г. обикаля Европа и света за 777 дни. Направил възможен „Невъзможният път“, който изминава за 164 дни - 19 хиляди морски мили, без спиране, отвъд 40-те ширини.

Достопочтения си юбилей мореплавателят и пътешественик ознаменува с второто издание на дневника си - книга „Невъзможният път“.

С обещанието, че скоро ще я представи и пред съгражданите си.

Господин Папазов, ставате на 80. Какво скрито остава отвъд тези достолепни години? Дори за Вашите приятели, за хората, които Ви познават и обичат ...

- Надявам се да има още много.

Иначе, това е един период, в който човек не може да прави тези неща, за които е мечтал и можел на младини, нито има физическата сила, нито вероятно и духовната сила. Но може други работи да прави. Аз имам амбиции да пиша, да правя филми и да бъда сред близките си хора, да се радвам на живота. Да участвам, доколкото мога, в събитията, които стават в България.

И най-важното, да крепи духа си. А той, човешкият дух, се крепи, ако е готов винаги за нови неща, за протести, да защитава правата си и да не се примирява. Най-лесно е човек да си спомня за младостта и да мисли, че тогава всичко е било най-добре. Винаги има радости - по всяка възраст и по всяко време на живота.

Продължава на стр. 6

ДА ПОМОГНЕМ НА ТЕО!

35-годишният Теодор Господинов, баща на невероятното момиченце, се нуждае от помощ. Нашата помощ!

Апелът за нея идва от брат на младия мъж - Краси-

тромбоцитопения“ - понижен брой на тромбоцитите. При липса на тези клетки кръвта не се съсирва.

При направената биопсия е установено и увреждане на функциите на костния мозък. Теодор се подлага на поредица операции, вследствие на тромб, който е некротизирал тънките черва и се наложило отстраняването на голяма част от тях.

След 10 дни в медикаментозна кома лекарите успяват да стабилизират състоянието му, но за кратко. През декември е изписан от болница с атрофирани мускули на крайниците. Навръх Коледа Теодор отново постъпва в болница по спешност, с вътрешен кръвоизлив.

Поради обилното кървене се налага нова животоспасяваща операция в началото на януари.

Лекарите не вярват, че Тео ще преживее четиричасова операция. Но чудото става, благодарение на професионализма и всеотдайността на медиците и волята за живот на 35-годишния мъж.

Ден след операцията се налага кръводарителска акция

в битка за живота на Тео.

Заради влошено състояние отново, от днес младият баща отново е на лечение в софийска клиника, където го поддържаат с кортикостероиди и „Револойд“, за да увеличат броя на тромбоцитите.

Последните епикризи са изпратени в турските клиники „Liv Hospital“, и „Johns Hopkins Medicine“. Офертите, които дават надежда за живот и лечение на Теодор, са на стойност 135 хиляди евро.

Сумата е непосилна за семейството на Теодор и Красимир.

За целта са поставени дарителски кутии на много места в Стара Загора, открити е и банкова сметка.

В помощ на семейството и за лечението на младия мъж СК на КНСБ в „Арсенал“ отпусна 1 000 лева. Дарителската кутия е поставена и на територията на Завод 1, цех 190 - електротехници в „Арсенал“. Желаетелите могат да оставят своята лепта там.

Семейството е категорично, че няма да се предаде и ще се бори докрай за живота на своя син, брат, съпруг и баща.

И вярва в чудото и силата на щедростта и добрината! За живота на един млад човек, с много планове, възможности, талант.

Да станем част от щастливата история за семейство Господинови!

Като помогнем!

**Номер на дарителската сметка:
Титуляр - Теодор Иванов Господинов
ЦКБ АД - Клон Стара Загора
IBAN:BG35 CECB 9790 10N9 6592 00
BIC:CECBGGS**

мир Аврамов, който е работник на Завод 1 в „Арсенал“ АД - Казанлък.

Семейството на Красимир се надява с общи усилия да успеем да върнем надеждата и живота в очите на брат му Теодор.

Всичко започва като лош сън преди две години и половина, през лятото на 2016-та, след почивка на море, когато по тялото на Теодор се появяват банални сини петна.

След дълъг болничен престой и поредица изследвания и кръводарителски акции на Теодор е поставена диагноза: „Неустановена

Животът – в честитки и наздравици!

За прекрасни години наздравица с прекрасни хора вдигна през седмицата един от авторите във вестник „Трибуна Арсенал“ - Диана Рамналиева.

Орисията да се родиш в ден, в който съчетаващ празника на най-мъдрата напитка и любовта, като го превърнеш и в личен твой трети празник, си е съдбовна напращане и магия за честит и чудесен живот.

Да столети!

С един по-малко са ергените от този февруари. Казанлъшкият DJ Смилян Караганчев „заби коляно“ на Малдивите и поиска ръката на красивата певица Милена Динева, която е половинката от двете сестри Диневи. Работни ангажименти свързали преди малко повече от го-

дина бившия тонооператор от радио „Вис виталис“ и диджея с певицата, която има от години договор с „Лайнер“. Покрай работата Смилян и Меги намерили и други допирни точки.

Само преди дни сестри Диневи се завърнаха от голям гастро в Германия, където пъха пред българската общност в Нюрнберг. Скоро ги очакват и в Мюнхен и Франкфурт. Сестри Диневи бяха и сред изпълнителите в празничната програма на последния фирмен празник на „Арсенал“.

Покрай тази музикална годявка, повод да получи поздрав за красивото и гласовито изпълнение в дома си имаше и Мария Рашкова - един от редакторите в „Трибуна Арсенал“ и автор на рубриката „Времена и хора“.

Харни да са и в любов и благочестие да нижат дните си!

ДЕЧКО УЗУНОВ

Това, което си създал, това е твоят живот

Към големия свят на изкуството. Пътят и „дългата му младост“, по изрече на доц. Марин Добрев, започват от Казанлък. Баща му Христо бил търговец на бои и лакове, а майка му Лала - една от първите учителки. Животът им бил свързан със сцената на „Искра“. Имал две

Майсторът. „Ако за Пикасо казват, че си е присвоил цялото минало столетие, за нас това се отнася за Дечко Узунув“, казва Аксиния Джурова. А доц. Добрев допълва: „Изящен и артистичен, страстен и проникателен, този аристократ на въображението премина през

Олга. На 60 г. маестрото се оженил за третата си съпруга - Олга. Първата - Маша, внасяла го изоставила, втората - Ина, починала от рак. И на трите правил портрети: „Обичам да гледам хубави жени“. Олга била френска възпитателка, лекарка. Отказала се

„Прибавяйте безир д'амур“ /любовна смазка/. Коригирайки някоя рисунка, се усмихвал пленително: „Добре е, ама неyse“. **Усмивките на бай Дечко.** Велимир Петров споделя в книгата си онова, което е чул лично от художника. Той често „изяждал“ буквите и казал: „Нъл'туй?“ и „Ам с'я!“. Чувството му за хумор било безгранично. След една своя изложба възкликнал: „Толкоз много народ - като на митинг! И толкоз много цветя - като на погребение!“. А друг път: „Да ме поздравяват дойдоха и две бабички, едва крета горките. Дъл'шъ стана като тях...“.

Завели му веднъж един руски маршал и генерали, сред тях прославен летец, „да видели как рисуват българските първи художници“. „Как отразявате, питат, тавариш Узунув, победния ход на Червената армия? Ам с'я! Пред атака, казвам, тавариш маршал“, и посочил пейзажа с танковете и околите. А авиация где?, пита летецът. Първата вълна, казвам, токущо е прелетяла и вече покосява вражките позиции, задава се втората вълна. Нъл'туй“.

Друг път му завели съветски художници „от голямото им добрутро“. Показал им и някои по-модерни работи, като за заплада. Оглеждали, цъкали, харесали им. „Айде, викам, почвайте като нас да рисувате, че да се учим от вас и да вървим по-напред“.

Като бил в Китай, цялото им ЦеКа имало трудов полуден. „Джо Ен Лай, дете е по културата, пита, вашите ръководители правят ли такива полудни. Ам с'я! Ние, казвам, този етап го минахме“. Поискали да направят демонстрация. Дали му бои, палитра, платно, наредили за модели едни старци с бради. А той се чудел как да се измъкне: „Няма капутмортум, казвам, рядко срещана боя, без нея не мога. Разтичаха се, намериха, ам с'я!“. Направил една топка от всичките бои и казал: „За два дни ще узрее“. След два дни били в друг град.

Дечко Узунув открил изложба у нас на испанския художник Хосе Санча. „След словото питам как мина, чакам да ме похвалят. Добре мина, казвам, само дете вместо Хосе Санча, казвам Санчо Панса!“

Като бил в Правителствената болница, дошла да го види Дора Габе. И тя била там, на горния етаж. Била с 11 г. по-голяма, към 90-те. Говорела как годините не им личат. По едно време отменала халата си: „Гледай, Дечко, ти барем ги разбираш тия работи! Гледай какво запазено бедро - като на 80-годишна!“

Много се забавлявал и с един надпис под своя картина в Лувен: Стариат мост Дечко Узунув. Смятал, че няма правоспирна грешка.

Една сутрин тръгнал с БМВето

за спешно заседание, но забеснял много. Милиционерите на кръстовищата го отпращали все в ляво, обиколил цяла София. Пристигнал и попитал делегация ли има, какво. „Ами, - рекъл Атанас, шофьорът, - като си тръгнал, бай Дечко, подал си лъв мигач и така си карал с него до тука“.

Като се върнал от среща с Пикасо в Париж, вестниците писали, че ето на, срещнаха се двама големи художници: от българска страна - героят на социалистическия труд, народният художник, лауреат на Димитровска награда, председател на СБХ, професор Дечко Узунув, и от френска - Пикасо. „Да потънеш в земята от срам, - казал Дечко Узунув, - ако искат да знаят, на Пикасо името, нали е испанец, по документи се пише на цели четирини реда, няма никакви титли, ама като се каже Пикасо, цял свят го знае“.

Разказано от Боян Радев. Шампионът събирал картини, като молел и да му ги подарят. Първата му дал Стоян Илиев. „Ще отида и при бай Дечко“, му рекъл Радев. „Глупости, как ще ти даде Дечко Узунув картина на теб?!“. „Що да не ми даде, той ме обича като син“. Отишъл. „Веднага, мойто мом-

От колекцията на Б. Радев

Дечко Узунув /1899 - 1986/ е български художник, академик, общественик. Забележителен майстор в съвременната живопис. Роден е в Казанлък. Завършил е Художествената академия. Специализирал е в Мюнхен. През 1936 г. с две картини участва в олимпийските игри в Берлин. Бил е преподавател в Академията и неин ректор, председател на СБХ. Участвал е в много изложби, вкл. в чужбина. Представил е самостоятелни изложби в София, Казанлък, Сливен, Белград, Букурещ, Будапеща, Москва, Париж, Базел, Мюнхен, Кувейт, Пекин. Негови творби са собственост на галерии в Москва, Будапеща, Париж и частни колекции във Великобритания, Италия, САЩ, Мексико. Бил е член на Ротари клуб; народен представител; действителен член на БАН; председател на Международната асоциация за пластични изкуства към ЮНЕСКО; член на Европейската академия на науките, изкуствата и литературата; почетен член на Мексиканската и Руската академии на изкуствата.

Носител на много престижни награди, сред тях: златен медал на Световното изложение в Париж; сребърен диплом на Ватикана за фреските с образите на Кирил и Методий; награда от румънския крал Михайл Кръст за изкуство; орден „Народна република България“ I ст.; Димитровска награда; Герой на социалистическия труд; орден на Министерството на културата на Франция. За него са написани книги, монографии, статии, създадени са филми. Къщата му в София е галерия-музей с над 13 000 творби. Негови картини притежава и ХГ в Казанлък. Родната къща-експозиция „Дечко Узунув“ е открита за посещения през 1987 г. НГПИД „Акад. Дечко Узунув“ - Казанлък е организатор на Националния конкурс за детска рисунка. „Наследници на Дечко Узунув“.

Като дар на своите съграждани, Дечко Узунув е направил стенописи във фойето на хотел „Казанлък“ и в храм „Св. Йоан Препетач“.

През 1999 г. ЮНЕСКО обявя Дечко Узунув за световна личност на годината. През 2018 г. в София бе открита изложба с негови творби - „Фрагменти от Европа“, посветена на Европейската година на културното наследство.

На 22 февруари 2019 г. се навършват 120 г. от рождението на художника.

сестри. Сред първите му учители по рисуване били Димитър Радойков и Станьо Стаматов. Първите си рисунки - калдъръмените улички на „Кулата“, лозята на Тюлбето, Старата река, конете и хората на пазара, подредил в „изложба“ на двора, закачвайки ги с шпикли за пране.

Последвали гимназия в Стара

20-тото столетие като символ на българския художествен гений“.

Художественото му наследство е изключително: живопис, графика, илюстрации на книги, сценография, монументална живопис. Работи в жанровете: портрет, голо тяло, пейзаж, натюрморт, фигурална композиция. Създава декори и костюми за театрални и балетни постановки. Рисува стенописи в Казанлък, Карлово, в Старозагорската и Народната опера, в Народния театър, НДК. Съдебната палата в София.

„Аз по натура съм повече лирик, - казвал. - Затуй и моят акварел е подушевен и непродуктивен - като изписано любовно писмо...“. Буквално обливал картините си със светлина. Обяснявал: „На палитрата разбърквам 5-6 тона, за да не ги търся на платното. И започвам с широката четка. Получава се особена смес, която трябва да звучи правилно. Веднага търся центъра. Повториш ли го - раздвоява се. Трябва да събереш на фокус всичко, което исках да кажеш. Защото е особена работа нашето - магия. Светлината ли? Не мога да кажа как става. Тя, боята, изглежда мръсна на палитрата, а върху стената - свети...“. Обожавал бялото: „Белият цвят - това е слънце, това е живот, това е песен...“.

от медицината и се посветила на съпруга си. На два пъти му спасила живота. Единия път - рисувал на високо скеле, паднал и си счупил таза. По съвет на Ванга в Мюнхен го оперирал д-р Станишев. Втория път бил повален от опасно заболяване на простатата, направили му безкръвна операция.

От първия си брак Олга имала син на 2 г. - спортният журналист Ричард Груев, когото художникът така и не осиновил. Едното от децата-близнаци на Груев носи името Дечко. Изпълнявайки волята на мъжа си, починал на 26 април 1986 г., Олга, отишла си 2 г. след него, дарила всичките му творби на държавата, 93 от тях - на галерията в Казанлък, 4 са дарени от племенниците му Христо и Атанас.

Колоритният преподавател. Не налагал своя стил на младите, търсел личното им изразяване. Студентът му Борис Китанов пише: „Естествен и непринуден, артист в живота и в изкуството, той не се занимаваше с методиката на преподаването, а още по-малко с дисциплината. Цигарата беше като залепена на устните му, а очите му присвити от дима. Задаваше ни някаква тема и отиваше да играе бiliarд в кафенето на „Цар Освободител“. Карал ги да се снабдят с бунтпапир и да подредят изрезки на цветове и форми. Така проверявал чувството им за композиция. С това детско занимание методиката му приключвала. Бил очарователен със специфичния си казанлъшки говор и шегите си. Парарафизирал „плезир д'амур“:

Петловден

Загора и Академията в София. Бил обкръжен от емблематични личности. Приятели му били Димитър Гюдженов, Никола Кожухаров, Николай Лилиев, Иван Мирчев, а преподаватели в Академията - проф. Петко Клисуров, проф. Стефан Иванов, Цено Тодоров, Никола Маринов. В Мюнхен бил заедно с Иван Пенков, Елисавета Багряна, Фани Мутаfoва, Константин Щъркелов, Симеон Радев и др. - модели за портретите му. В най-близката му среда били Николай Масалитинов, Кръстьо Сарафов, Людмила Живкова и Иван Славков. Сред учениците му са Светлин Русев, Лика Янко, Георги Божков. Всички с обич го наричали „бай Дечко“.

че!“ и маестрото се обадил на още 7-8 художници. За 10 дни Радев имал вече 20 картини!“

Споделял: „Бай Дечко умираше за мен. Лекарства за очите, хартия, акварелни бои му носех“. Когато бил културен аташе във Виена, искал да подари на приятеля си най-скъпия блейзър, но той отказал. Олга обаче си тръгнала с големи пакети. Художникът, тайно от нея, му дал всичките си акварели. „При бай Дечко, какво-то каже Олга, това ставаше“, спомня си Радев.

Веднъж видял платната му с голи тела и му рекъл: „Ей, бай Дечко, откъде такива мадами“, а той /художникът леко заеквал/: „Ппппо памет, Боане, пппо памет“.

В какво вярвам ли? Вярвам в безсмъртието. Животът е онова, което е излязло от сърцето, от чувствителността, от всичко, което е добротата. Това, което си създал, това е твоят живот, - казвал големият майстор. - Вечното е онова, което ще преживей. Коещо ще преживей и смъртта ти... Тогава вече можеш да си спкоен, че наистина си творил изкуство, което заслужава да бъде признато.

Мария Рашкова

За връзка с редакцията на "Трибуна Арсенал":
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Юлия Младенова: 0882 98 70 14
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55